

спеціальної або загальної обдарованості, посилюють міжпредметні зв'язки. Усе це дає можливість покращити якість навчання.

Слід враховувати, що важливим концептуальним положенням інформаційної освіти є надання студентіві можливості вибирати спосіб, технології навчання. Інформаційні технології дають змогу застосовувати нестандартні підходи. І результатом такої творчої діяльності є зростання педагогічної майстерності викладача, розвиток оптимальних особистісних якостей студентів в умовах продуктивної співпраці. Це створює позитивні умови для дослідницького методу навчання. Педагог цінує в студентах самостійність, кмітливість, уміння логічно осмислити вивчене, аналізувати, зіставляти.

Узагальнюючи вищесказане, варто відзначити, що методично правильно спланована, чітко організована робота з інформаційними технологіями не тільки забезпечить глибоке засвоєння студентами програмного матеріалу з української мови, пробудить більшу зацікавленість матеріалом, але й активізує мислення сучасного студента.

О. М. Мкртичян

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У ВИШАХ

Дистанційне навчання – це спосіб отримання освіти із використанням комп'ютерних та сучасних інформаційних технологій, що надає студентам змогу навчатися на відстані, без відриву від роботи та виїзду за кордон. Серед інших назв дистанційного навчання використовуються і такі, як «відкрита освіта», «електронна освіта», «віртуальне навчання» тощо. Такий спосіб отримання знань передбачає комфортну та зручну для кожного студента обстановку та можливість навчатися без відриву від роботи. На відміну від заочного навчання, з яким часто порівнюють дистанційну форму, остання передбачає не лише постійну самоосвіту та роботу з засвоєння знань, а і постійний контакт як із викладачами, так і з іншими студентами, в той час як заочна форма освіти передбачає спілкування з викладачем лише декілька разів на рік.

Н.В. Морзе визначає інформаційну технологію як сукупність методів, засобів і прийомів, що використовуються людьми для реалізації конкретного складного процесу шляхом поділу його на систему послідовних взаємопов'язаних процедур і операцій, які виконуються більш або менш однозначно і мають на меті досягнення високої ефективності в пошуку, накопиченні, опрацюванні, зберіганні, поданні, передаванні даних за допомогою засобів обчислювальної техніки та зв'язку, а також засобів їх раціонального поєднання з процесами опрацювання даних без використання машин.

Інформатизація процесу освіти та новітні інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) за умови повного їх використання та введення до освітнього процесу докорінно змінюють перебіг життя суспільства. У процесі дистанційного навчання використовуються дистанційні курси – інформаційні продукти, які є достатніми для навчання за окремими навчальними дисциплінами. Це передбачає створення та підтримку «життєдіяльності» загального освітнього простору, який міг би охопити максимальне коло бажаючих отримати освіту та об'єднати не лише студентів та викладачів різних країн, стимулюючи корисний процес обміну досвідом, а сприяв би циркуляції знань. Але важливий нюанс полягає в тому, що на відміну від зарубіжних країн, де дистанційна освіта стоїть поряд із класичною формою здобуття освіти, в нашій державі вона є не альтернативною, а лише однією з допоміжних форм.

Безумовно, як і в кожній формі отримання знань, у дистанційній є і свої недоліки, але їх подолання стає можливим завдяки рокам практичного застосування цієї форми не лише як допоміжної та однієї з побічних, а як можливо рівної класичній формі здобуття освіти.

Зважаючи на викладене вище, ми можемо спрогнозувати певні тенденції розвитку дистанційного навчання, такі як збільшення кількості масових відкритих дистанційних курсів, розробка програм дистанційного навчання, інтеграція ІКТ у навчальний процес дистанційної освіти, комбінування переваг дистанційного навчання із класичною формою освіти, моніторинг досягнень вищих навчальних закладів не лише в межах України, а і в усьому світі, і подальше використання корисного досвіду.

І. В. Моцна

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ У ВИШАХ

Одним із факторів забезпечення конкурентоспроможності країни на світовому рівні є підвищення якості підготовки фахівців, формування в них позитивної мотивації до майбутньої професії. Формування позитивної мотивації до майбутньої професії неможливо без стійкої мотивації до навчально-пізнавальної діяльності, пов'язаної з цією професією. Безумовно, деякі студенти мають позитивну мотивацію до навчання вже на 1 курсі – вони свідомо обрали свою майбутню професію і готові отримувати нові знання як для свого професійного майбутнього, так і для особистого зростання. Але більша частина студентської молоді, вступаючи до вишу, не має готовності отримувати нові знання і, як наслідок, має низьку мотивацію до навчання або взагалі не має мотивації до навчання.

Сьогодні гостро стоїть завдання підвищити ефективність навчання й оптимізувати навчально-пізнавальну діяльність студентів. Тому одним із